



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 147/2025
06.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости адвоката Жарка Станисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 177/23 од 26.02.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 322/24 од 06.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 06.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости адвоката Жарка Станисављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 177/23 од 26.02.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 322/24 од 06.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 177/23 од 26.02.2024. године окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, на штету мал.оштећеног ББ, за које му је претходно утврђена појединачна казна затвора у трајању од две године и кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, на штету ошт. ВВ, за које му је претходно утврђена појединачна казна затвора у трајању од шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и пет месеци, коју је дужан да издржи по правноснажности пресуде.

Истом пресудом, према окривљеном је применом члана 78., 79. и 84. став 1.,2. и 3. КЗ изречена мера безбедности – обавезно лечење алкохоличара, за коју је одређено да се има извршити у Специјалној болници Окружног затвора у Београду и има трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, при чему се време проведено на лечењу не урачунава у казну затвора.

Поред тога, истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара, као и на име трошкова кривичног поступка износ од 218.210,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је ошт. ВВ ради остваривања имовинскоправног захтева у

своје име, као и у својству законског заступника малолетног ошт. ББ упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 322/24 од 06.11.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је адвокат Жарко Станисављевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, утврди повреду закона на штету окривљеног, те преиначи побијане правноснажне пресуде у ослобађајуће, јер дела за која је окривљени оглашен кривим нису кривична дела и одлучи да трошкови кривичног поступка падају на терет буџета РС, као и да браниоца у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП обавести о дану и часу одржавања седнице и одложи извршење казне затвора.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Из списка предмета произлази, да је окривљени АА овластио адвоката Жарка Станисављевића из ..., пуномоћјем од 06.06.2023. године за заступање до окончања поступка код Основног суда у Лесковцу, у предмету К. 177/2023.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном АА правноснажно окончан доношењем пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 322/24 од 06.11.2024. године, а захтев за заштиту законитости поднео је бранилац, адвокат Жарко Станисављевић, који је у поступку пред ОЈТ у Лесковцу усменим пуномоћјем овлашћен да га заступа и који је окривљеног бранио до правноснажног окончања кривичног поступка који се према окривљеном водио због кривичног дела из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и члана из члана 194. став 1. КЗ, а уз захтев није приложио посебно пуномоћје за подношење овог ванредног правног лека, то Врховни суд налази да овај бранилац, сходно изнетом и цитираним законским одредбама, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости, па је његов захтев, оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић